Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

2 юни 2016 година*

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Въздушен транспорт — Регламент (ЕИО) № 95/93 — Разпределяне на слотовете на летищата в Съюза — Член 4, параграф 2 — Независимост на координатора — Понятие „заинтересована страна“ — Управляващ орган на летище — Функционална отделеност — Система на финансиране“

По дело C-205/14

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС на 24 април 2014 г.,

Европейска комисия, за която се явяват P. Guerra e Andrade и F. Wilman, в качеството на представители,

ищец,

срещу

Португалска република, за която се явяват L. Inez Fernandes и V. Moura Ramos, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на пети състав, D. Šváby (докладчик), A. Rosas, E. Juhász и C. Vajda, съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 11 юни 2015 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 септември 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: португалски.

Решение

1 С исковата си молба Европейската комисия иска от Съда да установи, че като не е гарантирала функционалната и финансовата независимост на координатора на слотовете, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 95/93 на Съвета от 18 януари 1993 година относно общите правила за разпределяне на слотовете на летищата в Общността (ОВ L 14, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 204), изменен с Регламент (ЕО) № 545/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 167, стр. 24) (наричан по-нататък „Регламент № 95/93“).

Правна уредба

Правото на Съюза

2 Второ, пето, шесто и десето съображение от Регламент № 95/93 гласят следното:

„[…] разпределянето на слотовете на претоварените летища би следвало да се извършва въз основа на неутрални, прозрачни и недискриминационни правила;

[…]

[…] държавата членка, която отговаря за координираното летище, трябва да определи координатор, чиято неутралност би трябвало да бъде безспорна;

[…] прозрачността на информацията представлява основен елемент за осигуряване провеждането на обективна процедура по разпределяне на слотовете;

[…]

[…] политиката на Общността има за цел по-специално да улесни конкуренцията и да насърчава излизането на пазара; […] за постигането на тези цели е необходимо да се окаже решителна помощ на превозвачите, желаещи да започнат да оперират по вътрешните въздушни маршрути на Общността;

[…]

[…] бъдещите разпоредби би трябвало да разрешават включването на новопоявили се участници на пазара в рамките на Общността“.

3 В член 2 от посочения регламент са дадени следните определения:

„За целите на настоящия регламент:

а) „слот“ означава разрешението, дадено от координатора съгласно настоящия регламент за използване на пълния обем от необходимата инфраструктура на летището за извършването на въздушна транспортна услуга в координирано летище на определена дата и в определено време с цел кацане или излитане, предоставени от координатора съгласно настоящия регламент;

[…]

ж) „координирано летище“ означава всяко летище, на което, за да може да кацне или да излети, въздушният превозвач или който и да е друг въздушен оператор трябва да е получил определен слот от координатора; изключение правят държавните полети, кацанията по спешност и хуманитарните полети;

[…]

й) „управляващ орган на летище“ означава орган, който във връзка с други дейности или по друг начин има за задача, съгласно националните закони и разпоредби, да администрира и управлява летищните съоръжения и да координира и контролира дейностите на различните оператори, които се намират на летището или в съответната летищна система;

[…]“.

4 Член 4 от същия регламент, озаглавен „Ръководителят на графиците и координаторът“, има следния текст:

„1. Държавата членка, отговорна за дадено координирано […] летище, гарантира, че за координатор на летището ще бъде назначено определено физическо или юридическо лице, със задълбочени познания […], след извършване на консултации с въздушните превозвачи, които използват редовно летището, с техните представителни организации и с управляващия орган на летището и координационния комитет, където има такъв. […] координатор на летището може да бъде назначен за повече от едно летище.

2. Държавата членка, отговорна за […] координирано летище, трябва да осигури:

[…]

б) независимостта на координатора на координирано летище като се отделят функциите на координатора от всяка една заинтересована страна. Системата на финансиране на дейностите на координатора трябва да бъде такава, че да гарантира независимия статут на координатора;

в) координаторът да действа съгласно настоящия регламент по неутрален, недискриминационен и прозрачен начин.

[…]

5. Координаторът е единственото лице, отговорно за разпределяне на слотовете. Той разпределя слотовете съгласно разпоредбите на настоящия регламент, като предвижда възможност за предоставяне на слотове извън работното време при спешни случаи.

6. […] Координаторът следи за спазването на определените слотове при операциите на въздушните превозвачи. Тези проверки се извършват заедно с управляващия орган на летището и с органите за контрол на въздушното движение, като се взема предвид времето и други необходими параметри за съответното летище. […]

[…]

8. При поискване и в разумен срок от време координаторът представя безплатно на заинтересованите страни, и по-специално, на членовете и наблюдателите на координационния комитет, в писмена форма или в друга лесно достъпна форма следната информация.

а) относно исторически наложилите се слотове, представени по компании за въздушен превоз и класирани по хронологичен ред за всички превозвачи, които използват летището;

б) относно поисканите слотове (първоначално), разпределени за всеки превозвач и класирани по хронологичен ред, за всички превозвачи;

в) относно всички разпределени слотове, както и относно висящите молби, разпределени за всеки превозвач и класирани по хронологичен ред, за всички превозвачи;

г) относно все още наличните слотове;

д) пълна и детайлизирана информация относно критериите за разпределяне на слотовете“.

5 Член 5, параграф 1 от Регламент № 95/93 гласи:

„1. Отговорната държава членка осигурява създаването на координационен комитет за всяко координирано летище. Координационният комитет може да отговаря за повече от едно летище. Членството в този комитет е отворено най-малко за въздушните превозвачи, използващи редовно въпросното/ите летище/а, за техните представителни организации, за управляващия орган на въпросното летище, за съответните органи на контрол на въздушното движение и за представителите на общата авиация, използващи редовно летището.

[…]“.

Португалското право

6 Decreto-Lei n º 109/2008 (Декрет-закон № 109/2008 от 26 юни 2008 г.) (*Diário da República*, серия 1, бр. 122 от 26 юни 2008 г., стр. 3965), определя в член 1, параграф 1 координираните летища в съответствие с разпоредбите на Регламент № 95/93.

7 Член 1, параграфи 2 и 4 от този Декрет-закон назначава Aeroportos de Portugal, S.A. (наричано по-нататък „ANA“) като национален координатор за разпределяне на слотове в координираните летища. ANA, търговско дружество на частното право, е и управляващ орган на португалските летища.

8 Член 5 от посочения декрет-закон, озаглавен „Независимост“, гласи:

„1. При упражняване на функциите си на […] национален координатор за разпределянето на слотове [ANA] […] гарантира, посредством подходящо разделение, че тази му дейност е независима от дейността му на управляващ летище орган.

2. За целите на предходния параграф [ANA] […] гарантира тази независимост поне на функционално равнище и води счетоводна документация за дейностите, свързани с координацията на слотовете, напълно отделна от документацията за другите дейности“.

9 Член 8 от Декрет-закон № 109/2008, озаглавен „Контрол и надзор“, има следния текст:

„1. На Instituto Nacional de Aviação Civil IP (Национален институт за гражданска авиация, Португалия), е възложен контролът и надзорът на разпределянето на слотове, както и надзорът на тяхното използване от въздушните превозвачи.

[…]

4. Освен това Националният институт за гражданска авиация следи за спазването на условията и изискванията за независимост, предвидени в член 5; за тази цел той може да възложи на независим одитор да провери липсата на финансови потоци между предоставянето на услуги по координиране на слотовете и останалите дейности“.

10 Член 9 от този декрет-закон, озаглавен „Нарушения“, предвижда:

„1. За целите на прилагането на режима относно нарушенията във връзка с гражданската авиация, одобрен с Декрет-закон № 10/2004 от 9 януари 2004 г., следните случаи представляват много тежки нарушения:

a) липса на функционална отделеност, от ANA […], между дейността на управляващ летище орган […] и дейността на национален координатор за разпределянето на слотове;

b) липса на функционална отделеност, от ANA […], между дейностите, свързани с координирането на слотовете, и останалите дейности;

[…]“.

11 Член 10 от Декрет-закон № 109/2008, относно третирането на нарушенията, гласи:

„1. Националният институт за гражданска авиация образува и разглежда производства за нарушения за нарушенията по настоящия декрет-закон и прилага съответстващите им глоби и допълнителни санкции.

[…]“.

12 Член 11 от посочения декрет-закон, озаглавен „Такси“, има следния текст:

„1. За използването на услугите по координация и разпределяне на слотове се заплаща такса за разпределяне на слотовете, която се начислява едновременно с таксите за кацане и излитане и е за направено движение, и се определя с наредба на министъра, отговарящ за гражданската авиация.

[…]

3. Таксата по параграф 1 представлява приход за [ANA]“.

13 Що се отнася до ANA, по силата на Решение № 111-F/2012 на Министерския съвет (Diário da República, серия 1, № 251 от 28 декември 2012 г.), Португалската република преотстъпва до 100 % от дружествения капитал на ANA, който притежава, на VINCIConcessions SAS. На основание на това решение ANA е приватизирано на 21 февруари 2013 г.

Досъдебна процедура

14 Въз основа на информацията относно разпределянето на слотове на летищата, намиращи се в Португалия, на 30 април 2012 г. Комисията изпраща на Португалската република официално уведомително писмо, в което твърди, че отдел, който е бил създаден в структурата на ANA за изпълнение на задачите, спадащи към функцията на координатор за разпределяне на слотове (наричан по-нататък „DCNS“), не отговаря на изискванията за независимост, наложени с член 4, параграф 2 от Регламент № 95/93.

15 Комисията изтъква по-конкретно, че щом като DCNS е отдел на ANA, не е била налице функционална отделеност по смисъла на член 4, параграф 2, буква б) от посочения регламент. Освен това финансирането на DCNS не можело да гарантира неговата независимост. Всъщност такава независимост би могла да се гарантира само посредством собствен бюджет и счетоводство на DCNS. Според Комисията обаче DCNS е изцяло финансиран от ANA и таксата за разпределяне на слотовете, предвидена в член 11 от Декрет-закон № 109/2008, никога не е била въвеждана.

16 Португалската република отговаря с писмо от 19 юли 2012 г. В него тя посочва член 5 от Декрет-закон № 109/2008, според който ANA следи за независимостта на своята дейност на управляващ летище орган спрямо функциите си на координатор за разпределянето на слотове.

17 Според Португалската република, макар че DCNS е неразделна част от ANA, той упражнява дейността на координатор по независим начин, при положение че притежава свои собствени човешки ресурси и води счетоводно отчитане, отделно от това на ANA. Поради това независимостта на координатора била гарантирана както във функционално, така и във финансово отношение.

18 Тъй като не е доволна от този отговор, на 25 януари 2013 г. Комисията изпраща на Португалската република мотивирано становище, в което подчертава по-рано формулираното твърдение за нарушение и поканва посочената държава членка да изрази своето становище в двумесечен срок, считано от получаването на това становище.

19 Португалската република отговаря на писмото на 27 март 2013 г., като потвърждава първоначалната си позиция. Същевременно, признавайки необходимостта след приватизацията на ANA да се създаде нов орган за координация на слотовете, тя посочва и че ще следи за създаването на този нов орган. Впоследствие тя предоставя кратка докладна записка за създаването на посочения орган.

20 Тъй като не е удовлетворена от отговора по мотивираното становище, Комисията предявява настоящия иск.

По иска

21 Комисията изтъква, че Португалската република не гарантира функционалната и финансовата независимост на координатора за разпределяне на слотовете, обратно на предвиденото в член 4, параграф 2 от Регламент № 95/93.

По първото твърдение за нарушение, свързано с функционалната отделеност на координатора от всяка заинтересована страна

Доводи на страните

22 В рамките на първото твърдение за нарушение Комисията упреква Португалската република, че не е гарантирала независимостта на координатора, отделяйки го функционално от всяка заинтересована страна в изпълнение на член 4, параграф 2 от Регламент № 95/93.

23 Тя изтъква, че тази разпоредба трябва да се тълкува в широк смисъл с оглед на предмета на посочения регламент. В този контекст независимостта на координатора цели както забрана на прояви на дискриминация, така и безпристрастност на координатора, прозрачност на

информацията, липса на неравно разпределяне на предимствата на либерализацията и на нарушаване на конкуренцията, ефикасно управление на слотовете, както и достъп на нови оператори до пазара на Европейския съюз.

24 Понятието „независимост“ означава според Комисията, че координаторът трябва да има статут, който да му позволява да упражнява дейностите си напълно свободно и самостоятелно, без да получава каквито и да било инструкции и без да е подложен на натиск. Всъщност от централната роля на координатора при разпределянето на слотовете произтичало, че дори само рискът да не може да действа напълно свободно е достатъчен, за да възпрепятства независимото упражняване на дейностите му.

25 Комисията уточнява, че що се отнася до изискването за функционална отделеност, изразът „всяка заинтересована страна“ по смисъла на член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 95/93, на който трябва да се придаде широк смисъл, обозначава не само въздушните превозвачи, които са пряко засегнати от решенията на координатора, но и всяко лице, което може да има интерес от начина, по който координаторът разпределя слотовете на координирано летище. Тя подчертава в това отношение, че понеже управляващият орган на съответното летище може да има такъв интерес, основан например на печалбата, която се извлича от дейностите по координиране на слотовете, под формата на летищни такси, той трябва да се счита сам по себе си за заинтересована страна, без да е необходимо да се доказва наличието на такъв интерес. При това положение е абсолютно необходимо координаторът да бъде независим от този управляващ орган.

26 В случая обаче Декрет-закон № 109/2008 установявал само общо правило с цел независимост на координатора. Според Комисията по силата на този Декрет-закон, щом като самото ANA е координатор, то трябва също така да бъде гарант за независимостта на дейностите на координатора от тези на управляващия орган. В това отношение Комисията твърди, че Португалската република не е уточнила, от една страна, по какъв начин ANA е гарантирало независимостта на дейностите на DCNS, неразделна част от ANA, с който използва същия персонал и помещения, спрямо самото ANA, и от друга страна, какви гаранции са съществували в това отношение.

27 Комисията подчертава впрочем, че Португалският кодекс за търговските дружества предвижда, че управителният съвет на акционерно дружество като ANA ръководи дейностите му, което означава, че годишният доклад и годишните финансови отчети на един негов отдел като DCNS се разглеждат от този съвет, и последицата от това е, че DCNS не може да упражнява дейността си самостоятелно и отделно от посоченото дружество.

28 Според Португалската република DCNS отговаря на изискванията на член 4, параграф 2 от Регламент № 95/93. Тя поддържа, че ANA като управляващ орган не може да се счита за заинтересована страна, от която DCNS трябва да е отделен, и при положение че Регламент № 95/93 не определя кой трябва да се квалифицира като заинтересована страна, трябва да се извършва преценка във всеки отделен случай, което Комисията не е направила.

29 В конкретния случай квалифицирането на ANA като заинтересована страна изисквало да се определи и оцени конкретно неговият интерес, пряк или косвен, в процеса на разпределяне на слотовете. Управляващият орган на летището обаче, ANA, се ползвал само косвено от дейността по координация на слотовете и само във връзка със събирането на летищните такси, които са в зависимост от броя на ползвателите. Поради това не било много вероятно ANA да облагодетелства индивидуално един или друг ползвател на летището, при положение че не извлича никаква печалба от това. Положението щяло да е различно, ако ANA притежаваше дял от капитала на даден въздушен превозвач, но случаят не е такъв.

30 Като предположи, че ANA може да се счита за заинтересована страна, Португалската република би гарантирала независимостта на координатора, предвидена в член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 95/93. Според тази държава членка посочената разпоредба не налага координаторът да е отделен правен субект от управляващия орган на летището, а изисква само отделяне на функциите. Функционална отделеност между ANA и DCNS обаче била налице, при положение че DCNS разполага с истинска техническа, функционална, организационна и управленска самостоятелност, що се отнася до дейностите, свързани с разпределянето на слотовете, и че поради този факт неговите решения не подлежат на каквото и да е преценяване или одобряване от ANA.

Съображения на Съда

31 Съгласно член 4, параграф 2, буква б), първо изречение от Регламент № 95/93 съответната държава членка трябва да осигури „независимостта на координатора, като се отделят функциите на координатора от всяка една заинтересована страна“.

32 Следователно в рамките на първото твърдение за нарушение трябва да се провери дали ANA, като управляващ орган на летище, трябва да се счита за „заинтересована страна“ по смисъла на тази разпоредба и, в случай на утвърдителен отговор, дали Португалската република е предвидила необходимите гаранции за осигуряване на функционалната отделеност на координатора от тази заинтересована страна.

33 В самото начало следва да се отбележи, че Регламент № 95/93 не съдържа дефиниция на понятието за функционална отделеност на координатора, нито на това за заинтересована страна, от която той трябва да бъде отделен. При това положение, за да се определи обхватът на тези понятия, е важно да се вземе предвид не само текстът на член 4, параграф 2, буква б), първо изречение от Регламент № 95/93 и целта на независимостта на координатора от всяка заинтересована страна по смисъла на тази разпоредба, а и изискванията, предвидени в член 4, параграф 2, буква в) от посочения регламент. Действително, тази разпоредба уточнява, че „координаторът трябва да действа съгласно настоящия регламент по неутрален, недискриминационен и прозрачен начин“, и следователно тези три елемента са вътрешно присъщи на независимостта на функцията на координатора.

34 Що се отнася, на първо място, до неутралността на координатора, от пето съображение на Регламент № 95/93 е видно, че същата трябва да бъде „безспорна“. Безспорно е, че това изискване трябва да бъде гарантирано спрямо всяка заинтересована страна.

35 На второ място, трябва да се отбележи, че съгласно шесто съображение от Регламент № 95/93, прозрачността на информацията „представлява основен елемент за осигуряване провеждането на обективна процедура по разпределяне на слотовете“.

36 На трето място, за да се позволи на координатора да преследва ефикасно целите на Регламент № 95/93, обективността на процедурата по разпределяне на слотовете изисква задачите, които посоченият регламент му възлага, да бъдат изпълнявани без какъвто и да е натиск.

37 Следователно функционалният подход към независимостта на координатора се характеризира по-конкретно със задължението за обективно и прозрачно разпределяне на слотовете на всеки заявител за разпределяне на такива слотове.

38 По отношение на понятието „заинтересована страна“ Комисията потвърждава, че на това понятие трябва да се придаде широко значение, така че то да обхване голям кръг лица, сред които управляващ орган на летище.

39 Обратно, Португалската република поддържа, че квалификацията като заинтересована страна трябва да се преценява във всеки отделен случай, въз основа на конкретна проверка, така че Комисията трябва да докаже, че в конкретния случай управляващият орган има интерес при разпределянето на слотове.

40 Последният довод обаче трябва да бъде отхвърлен предварително. Действително, с оглед на целта на член 4, параграф 2, буква б), първо изречение от Регламент № 95/93 да се осигури безспорната неутралност на координатора, трябва да се констатира, че тази разпоредба визира изключване на всеки риск същият да не изпълнява задачите си по независим начин.

41 При тези условия трябва да се констатира, че под „заинтересована страна“ трябва да се разбира всеки орган, чиито интереси биха могли да бъдат засегнати от разпределянето на слотове. Както изтъква Комисията, такъв е случаят за управляващите органи на летища.

42 Наистина, от една страна, от член 4, параграф 1 от Регламент № 95/93, както и от съвместния прочит на член 4, параграф 8 и член 5, параграф 1 от този регламент е видно, че управляващите органи на летища, както и въздушните превозвачи, са включени сред органите, които имат право да бъдат консултирани преди назначаването на координатора и да бъдат информирани в частност за поисканите, разпределени и все още налични слотове. Това обстоятелство потвърждава, че Регламент № 95/93 се основава на предпоставката, че интересите на управляващия орган на летище могат да бъдат засегнати от разпределянето на слотове, за което е отговорен координаторът.

43 От друга страна, както изтъква Комисията, управляващият орган на летище може да има интерес слотовете да бъдат предоставени на определен въздушен превозвач дори при липсата на пряко или косвено участие в капитала на същия, тъй като подобен интерес може да произтича например от договори за наем на зона в летището, сключени между определен въздушен превозвач и управляващия орган или от желанието на последния въпросното летище да стане основно летище за определен въздушен превозвач.

44 В резултат на това трябва да се констатира, че ANA, в качеството на управляващ орган на летище в Португалия, трябва да се счита за заинтересована страна по смисъла на член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 95/93.

45 С оглед на тази констатация следва да се провери дали Декрет-закон № 109/2008 установява в достатъчна степен гаранциите, годни да осигурят функционалната отделеност на координатора по смисъла на посочената разпоредба.

46 Трябва да се отбележи, че според Декрет-закон № 109/2008 ANA, натоварено с упражняването на функции както на координатор, така и на управител на летище, по силата на член 5, параграфи 1 и 2 от този декрет-закон, следи за това дейността на координатор да бъде независима от неговата дейност на управител на летище благодарение на подходящо отделяне и че също така ANA гарантира тази независимост, поне на функционално ниво. Освен това посоченият декрет-закон създава в член 8 орган за контрол и надзор над разпределянето на слотовете, и определя в членове 9 и 10 тежките нарушения, както и начина, по който този орган трябва да третира тези нарушения.

47 Трябва да се констатира обаче, че гаранциите, предвидени в разглежданата португалска правна уредба, поради общия си характер не са достатъчни, за да осигурят действително функционалната отделеност, която изисква член 4, параграф 2, буква б), първо изречение от Регламент № 95/93. Всъщност посочената правна уредба по същество разчита единствено на самоограничението на ANA, без да му предлага в това отношение подходяща и точна насока.

48 Ако се предположи, че е вярно, както твърди Португалската република, че ANA никога не е упражнявало на практика никакъв натиск и че Националният институт за гражданска авиация като регулаторен орган в сектора на гражданската авиация в Португалия никога не е получавал и най-незначителната жалба във връзка с дейността на координатора, такива фактически твърдения са неотносими, що се отнася до въпроса дали Португалската република е предвидила правни норми, необходими за осигуряване на независимостта на координатора от всяка заинтересована страна.

49 Вследствие на това, след като Декрет-закон № 109/2008 не е предвидил достатъчно конкретни правни норми, за да се осигури „независимостта на координатора, като се отделят функциите на координатора от всяка една заинтересована страна“ по смисъла на член 4, параграф 2, буква б), първо изречение от Регламент № 95/93, първото твърдение за нарушение на Комисията трябва да се приеме за неоснователно.

По второто твърдение за нарушение, свързано със системата за финансиране на координатора

Доводи на страните

50 Член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 95/93 изисква системата за финансиране на дейностите на координатора да бъде годна да гарантира независимостта на същия. Според Комисията това предполага координаторът да води отделно счетоводно отчитане и бюджетиране, и в частност да не разчита единствено на заинтересованите страни или само на една заинтересована страна, в случая управляващия летището орган, за финансиране на своята дейност. В случая обаче финансирането на координатора зависело изключително от този орган и неговият бюджет бил одобряван от последния. Освен това, макар че координаторът представлява специфичен център на разходи, всички негови разходи били понасяни от управляващия орган, което не позволявало да се направи извод за независимост на система на финансиране на координатора от този орган.

51 Според Португалската република системата за финансиране, годна да гарантира независимостта на координатора, както е предвидена в член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 95/93, представлява само индикатор, който позволява да се измери степента на независимост на координатора, а не съществено законово изискване. Ето защо невъвеждането на таксата за разпределяне на слотовете не давало основание за извода, че DCNS не е независим.

52 Португалската република твърди, че в конкретния случай съществува стриктно счетоводно разделяне между дейностите на DCNS и тези на ANA, така че DCNS представлява специфичен център на разходи.

Съображения на Съда

53 Съгласно член 4, параграф 2, буква б), второ изречение от Регламент № 95/93 „системата за финансиране на дейностите на координаторите трябва да бъде такава, че да гарантира техния независим статут“.

54 В случая ANA е заинтересована страна, както е видно от точка 44 от настоящото решение. При това положение е абсолютно необходимо DCNS да разполага с отделно счетоводство и бюджет, и с достатъчни финансови ресурси, за да се гарантира, че изпълнява функциите си на координатор съобразно Регламент № 95/93, извън всяко влияние от страна на ANA.

55 В случая обаче липсва именно механизъм на финансиране със собствени ресурси. Всъщност е безспорно, че португалското законодателство не предвижда такъв механизъм и че DCNS е изцяло финансиран от ANA.

56 По-нататък, Португалската република не оспорва, че приемането на бюджета за функциониране и годишните финансови отчети на координатора са от изключителната компетентност на управителният съвет на ANA.

57 Що се отнася до довода на Португалската република, че DCNS представлява специфичен център на разходи, само този факт не би могъл да засегне извода, че координаторът е изцяло финансиран от заинтересована страна, в случая от ANA. Следователно системата за финансиране на дейностите на координатора не е годна да гарантира независимостта на същия, както се изисква от член 4, параграф 2, буква б), второ изречение от Регламент № 95/93.

58 При тези условия трябва да се приеме, че второто твърдение за нарушение на Комисията е основателно.

По допълнителните искания на Португалската република

59 Като допълнително искане Португалската република иска от Съда да обяви, от една страна, че „настоящият координатор в Португалия гарантира спазването на изискванията, свързани с функционалната независимост, предвидена в член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 95/93“, и от друга страна, че „Португалската република изпълнява задълженията си по Регламент № 95/93“.

60 По отношение на тези искания трябва да се констатира, че в рамките на иск за установяване на неизпълнение на задължения Съдът няма компетентност да разглежда искане, различно от подаденото от Комисията. При това положение тези искания трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

61 С оглед на всички гореизложени съображения трябва да се констатира, че като не е гарантирала независимостта на координатора за разпределяне на слотовете, като го отдели функционално от всяка една заинтересована страна, и като не е гарантирала, че системата за финансиране на дейностите на координатора е такава, че да гарантира неговия независим статут, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 2 от Регламент № 95/93.

По съдебните разноски

62 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Португалската република да заплати съдебните разноски и неизпълнението е установено, последната следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

1) **Като не е гарантирала независимостта на координатора за разпределяне на слотовете, като го отдели функционално от всяка една заинтересована страна, и като не е гарантирала, че системата за финансиране на дейностите на координатора е такава, че да гарантира неговия независим статут, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 95/93 на Съвета от**

18 януари 1993 година относно общите правила за разпределяне на слотовете на летищата в Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 545/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г.

2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разноски.

Подписи